

૫૪૬૩

વીક્રમકે ગાને શાનિમહાત્મ્ય.

ઉદ્ધ

રાજા વિર વિક્રમ

રચનાર

મુન્શી મોહમ્મદ અબ્દુલ અલમ
તાબદલુસ બાઈક

—:૦:—

પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી. ઇન્ડિયન, એપેરા કંપનીના
માલિક

—:૦:—

મુ'બઈ :

પારસી પ્રીટીંગ પ્રેસ.

૧૮૯૩.

કીંમત બે આના.

શાનિ મહાત્મ્ય

પરમેશરકો ભજ ગાવો

કરો સુમરન સખ મીલ ભગવતકી

શ્રી નામ બખાન મગન મગન નીત ભજન ભજન

મીલ સારે—પરમેશરકો—

મન હુભાએ લીયારી હરી નામ સાજત ગુનીયન હરઆં

હરદાં કુરખાં રંગ લાચારે

સખ ગુન ગાએ દીન દીનગીન રંગનીત હરદની

હરદમ પાચારે—પરમે—

૨

કરું કરું ભાઈ અએસી કએસે છુતે કબુલ

હુતર કરમ રખા મોપે બેયા બે રીત નમોસેચે તુમ ખાત કરો

સરો ચરમસે માનું હુકમવા સાયા કરમકા તુમ હર ઘાત રખા

રીતકી ખાત કરો મોસે બેયા ધ્યાન નચે સીકાત કરો

૩

હુકમ તોરારે માનુરે બનો દીલસે ચેઅ બનાહી મોહઆર

સરોચરમ મુનસે ધર—હુકમ—

રમાં તુમહારા દીલસે સુનું મએ રાજપાંટ અબ કરું મએ

બે હએ મરે તોરી હરકી મેહર હરદમ તો હે ચાહત

હું હરકોરી—હુકમ—

૪

કયા રંજ અલમ અર્પે કોહનસે છુટા

મએયક બયક અફસોસ વતસે છુટા

लटका किया मुझे दस्त जीयाभानोमे
 गम न मुझ आवारा वतनसे छुटा
 कीसतने दीये रंग मुझे क्या अइसोस
 दील मुर्ग सीकत अयेरो यमनसे छुटा
 ओक रामसे लगवतके ये हुये अम उमीद
 अम पणत मेरा दामे मोहनसे छुटा.

५

भासीक हुये वो सभका परवर दावर हमपर विसीका साया
 दा नगका वोही हुये कीरतार गुनी नीरंकार मुतलक दादार
 पर हक रहेनार सरजनहार लगे विसीको धडी धडी हर
 हरभार

६

सुनो एसकी सीकत भाहारान् एसमान
 गरिह मंगलकी हुये क्येसी प्यारी शान
 जो पुनेगा लला एसको गुन ग्यानी
 नीत आन आनसे मनसा पावे
 नया रंग लावे न्यारीआन—सुनो०
 सभसे सरस हुये गुनीयन रस हुये
 यमकत नगमे लखेले नहार हुये
 हरभार भार हुये कामगार ये सारी
 एसकी प्यारीशान—सुनो०

७

गुन लरीया कामगार हरभार गुनीयन
 गुन हरगुन धुधवार—गुन
 मके पुमके सुनावत सुनाव

(૫)

માહારાજ તુમજોરી હીલસે
નજર મેહેરકી ને હોગી ઇસકી
હસપર ન્યારે સુખ મીલે હર
આગત સાગત—ગુન૦

૮

સુન રાખ કહે તે હજે અબહમ સારે નવાંગી રેહ રાની
હજે ન્યારે
સભી દેવતા હસમે હારે ઇસે ઝુકતે સારે—કહેતે૦—
જેર શોરમે ઇસકે હરએક હુવાના કામ
આજે ઇસકે અદના આલા સમી હુવે હજે ખામ
હસકો હીનત જુરઅત ભાવે હરગુનગુની સોહાવે હરદંગ
ન્યારે કહે૦—

ગાડી બાતમેજ રાહુઇ ખતા લુલમે કોર
કરદીયા દમમે ઘોડોકા ચૌર ગાડીનાનકો કોર
હસકા બાપથા હસમે બએકા સાથ ઊસેલી અંધા ખતાયા
હજે હસકે ગુન ન્યારે—કહેતે—૦

૯

માહારાજ ન ગુરસા લાજો ખામોશ નરહો જાજો દુકમે
હેરો દયા કરમા

જો નમ કોજમે ઇતના આવો આવો
હેરે જારી કુખીયારી તુમહારી હરખારી
ન માનુ મા મએ જખતક હરમીજ કહેર નહાઉ જખતક ઇસપર
કરમકો માહારાજ થે મુજપર કહેતી હું મએ આજીજ હોકર
કરો મેહેરખાની અએ ગુનગુની નીત અહેસાની ગુરસાશન
થે મએજાની કરદેશની કરો મેહેરખાની અએ ૧

વકત કંઠન હજી રંજે મોહન હજી સખત જતન હજી
ખામોશ રહેના કરો મેઢેર હમપર શોર ન કરનાં દયાકી
હોનજર

છોડો બહાના કરમહો ચકસર કહો ન જખાંસે
નીસદીન પલછીન કરો મેઢેર ગીનગીન હરઘડી દીન દીન
ખખશદો માહારાજ કુમુરચે સખ આજ માહારાજ માહારાજ
માહારાજ ઇસદમ

ખતા ખનાઆઈ ભુલચે પાઈ ઉમીદકી તુમસે હજી રસાઈ
ગુસ્સા ન દીલમે લાના લાના—માહારાજ—૦

૧૦

ભગવત ચે કચોસા રંજકા સાખાન હો ગયા
ખચોઠે ખીડાએ મુક્ત પરેશાન હો ચયા
ઉક્તાદ પેશાલાતી હજી અખ કયા મેરી તકદીર
ખેઢખ શનીકા ગુસ્સા ગીરાં આન હો ગયા—ભગવત—૦
કયા જનતાયાં જુદમ ઉઠાના પડેગા ચેહ
કયા ભુલ હો ગઈ જો ગચે અંજન હોગયા
ઇસ ફીકને હજી ઠાલ દીયા મુજકો સકોતેમે
આઈના સીકત શશદરો હજોરાન હો ગયા
નજેરંગ ચે ફલક મુઝે દેખું દીખાએ કયા
દીલપર હુજુમે ગમકાજો ગમસાન હો ગયા

૧૧

ભજન કર હરકા ગુન ગાએ જપે સખ ભગત મન ભાએ
શ્રીકે નામકી સુમરન કરલો સભી શાદ ખુશકામ
જમેજમે કરકે લુભાએ હરકો યુઠી સુખહો ચૈરશામ—ભજન
જોરવ માહારાજકે હમ હજે બન્દે એ ખેલામ
ધન્ડીકી હમકો રખીચો માલીક આનામ—ભજન

(૭)

૧૨

મન ધીર ધરો પ્યારી અબ ચહ મુશકીલ હએ જોઆઈ
કરકર કુછન મોહન દીલમે સત્ર ધરો
આન ખાન માન જાન કાહેકો દુખાઈ-મન-૦

૧૩

દીલકો તસકો માહારાજ નહો મેરે રંજ ચહી મુજકો કરાવે
ચરચરી હરદમ મેરે જીગરમે છતીયન ધનધન મન કર પાવે
જાંકો હએ મેરી હદસે બેકસી દરદો ભરીધતી ચાં દીખાવે
અમંસુવન અખીયાં હો ગઈ ગીરીયાં ધુખ દખુ કીસ દીન
ચે જાવે-દીલકો ૦

૧૪

મએકુખુત કરવે નીત મોરા હોલે જીતન મન હોલે-મય
સએરે ચમન ફીજ સ્વામીજી દખો જાવ શોકસે રંગ ગુલ
શન કુલે-નીત

૧૫

હએરતકા ચે રંગ દખો ઇબરતકા ચે ઢંગ દખે
કીસયતકા નયેરંગ દખો કહેશતકા આહન દખો
કએસી ચહ અજયત આઈ મુક્ત ચે મુસીમત આઈ
આખિમે અધરી છાઈ હુઠે ઉનકો કહાં ભાઈ
માહારાજકો કહાં પાએ ખારે અલમચે કએસે ઉઝાએ
હુઠનેકો કહાં જાએ
ધીકા કહાં સીધારા હોગા કોસજા ઉનકો ઉતારા હોગા
કએસે અપના ગુજારા હોગા મહેલોમે અંધીયારા હોગા
અલો યહાંસે જલદી જાએ ઉનકા જાકર ખોજલગા
કીસમતસે જો જીનકા ૫

(૮)

૧૬

કએસા તુઠા હએ હમપર સીતમ કયા શનીદેવને કીયા
કહાં માહારાજકો ઉડા લે ગવા ચે અજબ જબ હો ગયા
બહા કઠન જરન આપડા મીલેજે કહાંપિ માહારાજ
કયા કહેર હએ ઉમઠા અએવા—૦

૧૭

રે નહી ગધરાઓ બાંધજન નાકલપાવ
નહો નહો બેકરાર જમે રાજો આધાર જનનેદા ચેહ ખીયાલ
ધ્યારી સખ રજો રજો—રે નહી—૦

૧૮

પડા કએસા મુજપર ચે ગમ ભારી હું મુજકો જનેસે
બેનરી—પડા—૦
નહી મનમે અબ ધીર હમારે ચકાયક પડી આનગમ
ખારી—પડા
માહારાજકો અબ કહાં પાઠી મએ ઇસી ગમમે હએ જન
હમારી
ઇસી ફીકમે રહેનેદા મુજકો તુમ કરો નહી અબ મેરી
દીલદારી—પડા—૦

૧૯

હરથડી નહી દીલમે રખના હું બેકલી
હરકમ ફુલડનાં નહી ગમ રખના નીસદીન મનમે
નહી હું રખના તલમલી
બોહ દીન પાએ માહારાજ આએ મનમુખેદા કહી
પ્રરગમસે જાનજલી

(૯)

૨૦

અએ ભગવત ઉઠાડી મએ કએસે ફૂપકા ખાર
ક સા કએસા અધેર હુવા હએ
હરદમ દમ પુરગમ હએ એકદમ જન
નીસ દીન દીન પલ છીન છીન યુંહી હલકાન
કબતક રહું કબતક ફૂપ સહું સહું સહું અએ મેરે
ભગવન

૨૧

દરબદર બખતને હએ મુજકો ફીરાયા અફસોસ
નીત નયા રોજ મુઝો રંજ દીખાયા અફસોસ
ધર છુટા ફૂવાર છુટા મુલક છુટા રાજ છુટા
ગરદીશે ચર્ખને ચેહ હાલ બનાયા અફસોસ
દશત કોહસારમે ઘોડેને ઉતારા મુજકો
પંનેમે ચોરોંકે ફીરહાય ફંસાયા અફસોસ
શુક ઇસ હાલમેભી કરતા હું જાઇક હરદમ
ગોબહોત ખારેઅલમ મએને ઉઠાયા અફસોસ

૨૨

મએ જાનસે ફીદાહું મએ દીલસે મુખતીલાહું
આઓ ગલે લગાહું ચોર મએ મીસારહું
હા મેરે દીલરૂખા ચે માન લોકહા
કુરખાનહું નીસારહું મએ દીલસે ખવાસ્તગારહું
તુમહારી જાં ફીદાહું લોઆઓ પ્યાર કરું

૨૩

જાગીને મુબાશી પરીણા રાત વીતી જાયછે
રાત વીતી જાયછે વેળા બહ થાયછે—

મોકલ્યાછે આહીં જાણી બહુ મુભાગી
વહેણાં ઉઠી ભ્રમવારો રાત વીતી જાયછે—જાગેને—૦

૨૪

કરદે અતામાલોક હરદમ ખાલીક ખાહમ હમ કોઈનલંતેરા
કાયમ સદા હો દાયમ રસા મેહેરો દયા
લુટીનજર તેરી હમપર ભગવત હરવકત બખત સખત હો
દરઆન
તેરી કદરત સખહયે ભગવત હરખુશકો તરપર અયે
પરવર મુદામ

૨૫

ડોલેરે નયનમન મોરેરે સાવરોયા
વાંકી ખખર નહી પાઈ મયે સુંદરીયા—ડોલેરે—૦
નગરી નગરી ફીરત હેરત મયે
છાન ફીરી મયે સગરી નગરીયા—ડોલે
તુમરી ચેરી માહારાજ હું મયે મેહેરો દયાકી
તુમ રખીયા નગરીયા—ડોલે

૨૬

ફદકને ચેહ દીયા મુજકો અલમ કયેસા સીતમ કયેસા—ફલકને
ઉઠાનાયે પડા મુજકો અલમ કયેસા સીતમ કયેસા
હુઈથી કૌન સીઅયેસી ખતા મુજસે અયે પરમેશર
ઇસ સદમેને દીયા મુજકો અલમ કયેસા સીતમ કયેસા
સતાલે છતના માહેલ રહે ન દુખ કોઈ બાકી
અય્યાનક ચે હુવા મુજકો અલમ કયેસા સીતમ કયેસા
ગર હયે શુક પરમેશરકા બહરહાલ આખલાઈમ
ગર હુવા મુજકો અલમ કયેસા સીતમ કયેસા

(૧૧)

૨૭

૧૦ મએ મોરીકાસે કહું જકે ખતીયા સદા૦
હુ દીન રચનવા હાચરે હાય વાય
સામેા સહરવા કલપે છયરવા જરતજરત છ જાય-સદા-૦

૨૮

માહારાજ સરતાજ આએ નહીં અખ તકે વો તથરીફ
લાએ નહીં—મા૦

મનસે હું દખીયા જાં નહીં સુખીયા
છ કલપાએ નહીં મેરા છ કલપાએ નહીં—માહારાજ૦
અખ કહાં પાઉં હુંદને જાઉં
કરાર દીલ લાએ નહીં મેરા કરાર દીલ લાએ નહીં—મા૦

૨૯

છયરા નહીં ધરત હએ ધીર નહીં સખ હએ મનકો
ખાતે ઉનકે ખ્યારકી કયા કયા યાદ કરે દીલગીર

૩૦

વાય પરમેશર કએસા સીતમ હએ અખીયન નીરખહાતીહું
અલમપે કએસા અલમ ગજબકા હાયદઈ મએ પાતી હું
ગમસે નહીં હએ કછ ધીર મનકો કરે મએ કીતના દીલગીર
મનકો

રંજ નહીંચે પછર મનકો દઈ ઉઠાઉ કખતલક ઇસક
જાનસે અખ મર જાતીહું—વાય પરમેશર-૦

૩૧

કખ ઉસસે વરલહો કખ ઉસસે વરલહો
હરઘડીયાં ઇન્તેજરીયાં સાદમાનીયાં આનહો
આએ આએ વાયહાં રાહત પાએ દીલોજાં
વો મેરા ખ્યારહો વો મેરા ખ્યારહો—હરઘડીયા૦

(૧૨)

૩૨

બાહુમ બાહુમ શાદમાં બાહુમ બાહુમ શાદ...
મે હુએ રોજે અએશ આયા મકસુદે દીલપાયા હુર...
શાદમાન

હુવા હુવા દુખને હાં હુવા હુવા સુખ અયાં
હુરએક મીલ ગયા દુખ દર્દ ટલ ગયા હુઈશાએ ઉમીદ ગુલફીશાં
કરે કરે શાદીયાં રહે રહે ખુશખમાં
ગુલે શાદી ખીલ ગયા હુર ખીછડા મીલ ગયા બઈ શરત રહે બેગુમ!
મહે કહે એકજાં રહે રહે ખુશખયાં
સદા હોવે કાઈક દોમશર જાઈક હો આલમમે ખુશ ઇસહા

તમામ શુદ્ધ

